

Svartebjælde

Nr. 33

Parkland, Washington, 18de August 1905.

15de Aarg.

En salme.

Paa helleste træ i lid og lusb
Et voldster foisten Jobe:
Hva mørkst lit og fædlets lusb,
Vi er i synben bøbe.

Men Gud paa mislundhed er rig,
Han gav sin son den hjerte,
At han for os evindelig
En frelsjer skulde være.

Guds son os blev en fuldkro den,
Han var saa tung en hærde,
Og fødret lit i deden hen
Han gav, den gode hærde.

Gud være tak, vi læste gaar
Fra synbø og døds elende,
Gud være tak, vi frelsede naar
Med seirenen i handen.

Han, som det høre offer gav,
Vi os til offer give,
Saalænge vi vor værdigkost
Stil læste her i lise.

Vi søger ci den store fast,
Til høne ben os bører;
Vi har i Herrens nænde nol,
Hans vel og vilje lærer.

Vi har hverandres hjertefjere
Og sætter gjerne haanden
Vi hjælpe ben, i næsen er,
Og løser ham af vænden.

Gud høber, und os alle vel,
Og løb din aand os lebe,
Giv os tilfældigt vor arbebel
I himmeriget glæde!

J. N. Staar.

(Nø i synbønd salmedog.)

Lærdomme af Guds ord

* og *
fra livet.

Herre, højst vore hjertet i retfærdighed og
barntfærdighed for dit råd. Amen.

Salme 37, 21—26. Den ugude-

lige laaer og betaler ikke, men den retfærdige forbærmer sig og giver; thi den velsignede skal arve landet, men hans forbanbede skal udrydes. „If Herren blir en mand å gang stabjæret, og han har selvhøg i hans vel. Men han falder, blir han ikke stort til jorden; thi Herren holder hans hånd. Jeg har været ung og er blit gammel, men ikke har jeg set den retfærdige forbødt eller hans østroms sagte efter brød. Den ganske dag forbærmer han sig og laaer ud, og hans østroms blir velsignet.

Naar dette Guds ord figer, at en ugubedlig taget tilskand og betaler ikke, saa mens hjærdeleghed menneller, som er ligegyldige, enten de ejer ret og hjel eller ej, og stifter gjeld lige godt, enten de kan betale ben eller ikke. Men dette ord er også en alvorlig formning til alle frijline, at de ikke må indvile sig i handel og pengejager, saa de blir debragere. Men ikke større, end du har raad til. Mand og huskuorre enige i, at de ved Guds barnehjærtighed vil undgaa at komme i gjeld. Manden træse ikke mere af hujet, end han høffer til, og huskuoren indrette husholdningen efter hujetsgien. Dette figer jeg som et hjærtligt raad til alle unge foinder. Vac vis po, det skal lykke, naar du med ben og elor betiller big verpan. Gud gir aldrig not, naar man er usikrom og gavmild — gavmild med det, man selv har, ist, som den andre husholder, med andreh. Og til mændene skal figes: „Hold din huskuors hånd med frugten af dit ærlige arbeide. Rast dig ikke ind i forretninger, hvortil du ikke har de fornødne fundstader og midler, hvorpå du lettlig kan komme til at føigte dine forpligtelser, saa andre man betale. Du har vel ikke til hensigt at bedrage, men naar du spekulerer saa, at du ikke kan klare for dig, rammes du dog af dette ord: „En ujædelig taget tilskand og betaler ikke.“ Men jaabant vor albrig kunne figes om Guds born. —

De, som vil dobre rigt, falber i fel-

stellet og inaer og mange daarlige og skadelige begjæringer, som nedbører meaneßene i ødelæggelse og forbørvælje“ (1 Tim. 6, 9). Men he, som frugter Herren, som over retfærdighed og ejer godt, de skal aldrig mangle, de skal aldrig ha overslod, „saa de forbærmer sig den ganske dag og ublaarer, og deres østroms blir velsignet“. Det er ingen velsignelse i den rigdom, som indvindes ved lærighed, kniberi og angre, men der er hellere ingen rob i den rigdom, som faaet for godt høb ved voldsommme forretninger, paas hul grund. Den berimod, som plejer sit holdt op rigtig gudstært, som næret sig troldagen og ejer godt, hans gang skal stabjæret af Herren, han skal „arve landet og fortæste sig over stor fred“. „Tag være paa en fuldkommen, og se en oprigtig; thi det skal gaa en jaabon vel paas det sidst.“

Gud, bedar os fra verdens straffer og fra vort eget sjæls løslenbe og dragende magt. Giv os af din barnehjærtighed lykke i vort land, saa vi aldrig har, hvad vi behøver, og overfladigt til al god gjerning. Giv os hellig øfth for al svig og uret og hellig lyft til at gjøre godt mod alle. Lad os og alle vore være en velsignelse. Amen.

Min glæde ubi Gud jeg har,
Og ej i laber fulde,
Den rigdom hvilket ej som glæde
Og raadner ej i mulde;
Om her er faaet, har jeg dog blot
Min del med Gud og rette,
Saa vil Gud te velsignelse
Og armobabommen leste.

Det er og bliver aldrig dog
Den allerførste baade,
Det aldrig nogen man bebrug
At lade Herren raade.
Tro hømm vel, ejer ret og hjel,
Saa hjælves du og vine,
Forlad dig til Gud. Gud aldrig vil
Slæ haanden udaf sine.

Lærd.

Prædiken

holdt ved indvielsen af Vor frelsers danskt-nørste lutheriske kirke i Outland, Gal. 7de mai 1905, af J. Johansen. (Udledt af California Særligtonerske Kirke)

Tekst: Job. 10, 11-16.

Festlig forsamlende Guds menighed, hjertelig elstede tilhørere! Raabe være med eder og fred fra Gud, vor fader, og vor hellig Jesuks Kristus! Amen.

En tilkendebudelse er jo en stor, hjertelig fest for en menighed, — en glædestfest, en taffelfest og en bannefest. Det er en beginnebæb, hvortil den glæder sig længe iforvejen. Vi gehjem en, der har boet i et simpelt lejlhus, glæder sig ved at kunne figte ind i sin egen velsindrettede bolig, saaledes ogsaa en menighed, der har maattet bo ligesom tilleie, naat den kan faa en bolig, hvori den kan famles, og om hvilken den kan si: denne er vor kirke. Hjemperne ved at mangle eget gudshus har jo de fleste menigheder maattet erføre, allermest i byerne, til stor hindring for deres ydre velst og trivsel. Det har ogsaa denne menighed maattet erføre. Men denne mangel er nu ved Guds nærdige hjælp blitt afskjulpen. I har desuden faa meget mere grund til glæde og tak, da det nu ejer saa lang en til er lykkes at erhverve eder et gudshus, hvori ordeløs forkyndelse og sakramenternes forvaltning skal foregaa paas modersmaalet, der sikkert hjælper de ølberne iblandt eder ogsaa er hjertesproget.

Tog, lidet vilde det nyttie, om modersmaalet ist aldrig saa tiligg og flangfuldt herlæbe, derom ist den frijline hjertesprog, det rene Guds ord med sakramenternes forvaltning efter Herrens indhåbelse samt menighedens levende befjendelse til disse næbemidler, var det, som kom til at lade her. Thi forsøget er jo sun et middel, hvorpaa de evige guddomsknæler skal bæres frem til og ind i hjertene. Det for

man G, hjære meblæsne, enbnu langt mere idrøvles, fordi det er en evangelisk-luthersk lir. I har saat, og i som idag skal indvies — en kirke, i hvilken alt En's ræg til salgsædhal har forløbes — så den i alt sin fremghed til afslædelse af egenretfærdighedens og salgsædhebens usæde fænklede, og evangeliet til illebede med Kristi dyrebare retfærdighed til Dio, trost, fred og glæde i den Helligeand.

Mange er derfor de alvorblæster og alvorsspørgsmaal, som ved en farban anledning måa være sig frem for en friheds andægtige betraktning. Og nogle af de vigtigste kan samles i det spørgsmaal som vi idag vil fremhæve for os selv og ved Guds hjælp og vels hys sagte at besvare, nemlig:

Hvordan har en menighed et grund og opförding til at glæde sig og tilsky Gud ved indvælden af sin nye kirke?

Vi suare paa vor tæske grundlag, at det har hen,

1. naar hæden, Jesu Kristi, rest tydelig høres berlunde, og

2. naar menigheden stiftig og vildig samles om denne hæderost og folger hen.

(Fortælling.)

Nig vil jeg bli.

Efter

H. Vollmar.

Første kapitel.

Fortsættelse.

Vilde var enige i at finde iben glimrende. Solo het gamle egtekas helle sig begejstret for planten og slog følge med øvoer.

Som sagt, saa gjort. Måndes Sigrid kom der med soldebe hader og bad til sin trofast: hader i himlen om hjælp, som de fle se dømme malete pludselig og højt indog på egen hånd, ledtaget af det gamle egtekas.

De tog alt i nærmere alesna, og pludselig bad be uden omfob om at få udskifte sin plan. Fra Måndes side var naturligvis intet bøfen; de hidtil gede aben at forstå og satte, hvad det egentlig skulle bli til. Snart var de fire kusinene i fjord gang med sit arbeide. Den skinneste af dem malet et stort felt med to børne på.

Det tog alt i nærmere alesna, og

det blæstet. Hvenetor var allians malet den anden funksion temt, blomster, field og fæste, alt fra knæbne naturligt, at man ordentlig mente, at je blomsterne blomstre og vokse langs tæm. Den tredje funksion malet allelags morsomme fænster udeafor på væggene og dørene samt rundt omkring de smar vinduer, og den fjerde bemalte væggene, taget og dørene inde i husa med allelags prægtige fænster, fænklede servicer og vin og ol, som stummeude i de fleste glas.

I mange dage holdt funksionerne paa at arbeide, dels af menneskets hjælp, dels for Sigrids stof og dels for at bevise den høje Gud, at det ogsaa gik an at ha noget ordentlig iført ud af ham.

Da de var færdige, og alt var ud som et overjordisk fløjant fænlabåd, fælde Sigrid dem hjæltig.

"Midi imellem alle he nafe", droges de billede fraa ejer den gamle indskriften over vor der," sagde hun glab overrasket. "O, hvor jeg er hjæltig over, at det altid har været sig at være hand; det gaar ikke ord: „Van Guds velsignelse kommer her alene an.“"

"Men," indvendte den ene af funksionerne, "denne gang er det dog os, som har brugt velfigurien, — ikke os?"

"Hjæltig," juarle Sigrid, "og ja vil aldrig glemme, at J kom, da Gud sendte eber, han, til dem jeg havde i min ned. Han vil også hjælpe aldele, han er vi nuaa maaže gleder i vor hjemme hit." Nogen forlegue saa de fire kusinene von hinanden.

"Vi er altid blot Guds rebstaber i Dine sine, Sigrid!"

"Naturligvis," saare den unge pige med overbevistningens varme. "O, jeg sidste not, at Gud ikke vilde glemme os."

Ten følgende morgen kom de altid tilbage til Sigrids hjem, denne gang førtig med flere cutter, som var billede med farve og talstet fuldt af allelags ting. Disse fænnerne i samme i dag omfatte paa grædende hovede fortalte en "indskriften", og for de indstundne penge havde man hæftet tallertner, kopper, glas, latser, galler og flere o. s. v. Haandklær, bæltet, nogle hols, et par borde, vider et helt batteri vin og ølflasker, fæste, le, cholelade, hæk, icelens, cutter og fortigligt slags fint baguet. Fortiden var overleveret der den ære verlunde, Sigrid, en liben (um præge til indtjek) en mest. Imor, brod, vase og os.

Jo, Sigrid gjorde store sine! Det var

saal nof hænde, han sit vel at bestille! Vi er nu, vi da har hæftet noget, om hvilken tegn: fæste, mærcete ih, flæske mærcede og bestjeng dinne gæster!

Garen havde allerede løst en fæltherre inde mellem alle de fine flasker og glas og flæsker i uden at flæske paa haanden.

Da kom ejererne komme; de er forsat for jordlæring, og tydelig ligger det ikke jærlæde knæ beregne mellem de høje hæle med hærvænde ublygt over den blæste hæle.

Opstæn kom. Raat et værkhus paa en finban manne blir bestjengt, fæste fæste servicer og vin og ol, som stummeude i de fleste glas.

De fire kusinene trædte alle gjenrenettede em "verlunden" oppe i hæle. Hæde folk havde og fæste fæste også kommet; thi min hæde fæste overrakte i alle høje og finne voldet om det lille hæl bælte bemalte verlunden, som var malet af fire vellede funksioner.

Verlunden komme trædte Sigrid, der ikke end nu et øjne; pengene i hæle komme til at bibringe os hen, — vi v. d. hærlæde vi ved Guds mæde mætte jo et bli den lyk; og at det sjælt læst mindre, end at følge vor salgsæd med paa spil. Min hærfører saa en farban lærhænselje, vi v. d. dog er fænlef. Hærfører fæste verlunden vor Gud!

Dit er imidlertid vist, at hal af funksionerne har lykende han og berl indbetalingerne vore fænklede elemtene, da man vi ejere bet fam er, her hæt hært at ejere verlunden vil; også hærbægten af vores gods enjar. Og den hærfører hæle, som mænde bli os til det paa vores gods vilde være, at Gud er os til at hæle os hjælper til det og bruge det fælledes, at det blev os til forbundelje. Det er vistelig det faste, vi har at hæde hærfører. "Hæd" gæver det et menneske, om han vildes o. g. være verden, mens vor Rude var os hjæl? Eller hæd vil et menneske vi ill vederlag for sin hjæl?" (Mat. 10. 26.)

Den syvende høn: "Men frels os fra det onde."

Indsat i et frøsæder i Godes hæn,

Min, 21de af Maj 1868.

U. pastor: H. G. Waller.

(Slættning)

Vad vil hæde Gud, at han vil gi os den fællest, at vi maa vise sig fæste, at vores godde giles os af hem, og at af vores øre han takmelige for han er en vigtigsteg. Og er vi ikke enlige for denne, som for alle Guds velfigurier mod os, ha vi vi vilde det vildes end os. Det vildende, men med et glad og vildigt hjerte vil vi ofte af vores himmelige elemtene til Guds rigtige stemme. Detuden vil vi indhæve alle vores himmelige gjæremål fælledes, at vi kan nebbede Guds velfigurier op i dem.

Det vil bli b. de b. de b. i den seneste, om firten vil ejere julen, ikke et et løse ben op, men, som jeg

er den vanligste, men også den vigtigste, at undervise de børn, om hærfører Guds velfigurier op i dem.

hærfører paa gudherheit grund. Det er i mit af Guds ord, vi også vi. Et hærlæde af hal omgæves med de jærlæde gode, Gud har sat os til hærbægten os. Men som det er imidlertid os, har de ti se unge en dobbelt hærlæde: en som verden meddelet, og en anden som ikke søger at gi dem. Men de to er usærlige. Verden har et helt andet syn ogfaa paa de jordiske elemtene, hærlæde; de kan erhverve, elsk og danse. Og der kan vistelig det ved anden: "Ingen kan tjene to herrer; thi hvis vi en en hæde den anden, eller holde sig til den ene og forsøge den anden; I kan ikke tjene Gud og verden."

De af os, som sit denne hærlæde, idet nemlig en del af vor opbrengelse gif ud paa at bibringe os hen, — vi v. d. hærlæde vi ved Guds mæde mætte jo et bli den lyk; og at det sjælt læst mindre, end at følge vor salgsæd med paa spil. Min hærfører saa en farban lærhænselje, vi v. d. dog er fænlef. Hærfører fæste verlunden vor Gud!

Dit er imidlertid vist, at hal af funksionerne har lykende han og berl indbetalingerne vore fænklede elemtene, da man vi ejere bet fam er, her hæt hært at ejere verlunden vil; også hærbægten af vores gods enjar. Og den hærfører hæle, som mænde bli os til det paa vores gods vilde være, at Gud er os til at hæle os hjælper til det og bruge det fælledes, at det blev os til forbundelje. Det er vistelig det faste, vi har at hæde hærfører. "Hæd" gæver det et menneske, om han vildes o. g. være verden, mens vor Rude var os hjæl? Eller hæd vil et menneske vi ill vederlag for sin hjæl?" (Mat. 10. 26.)

De, som vil vorte rige, falder i fællest og snæve og mange baarlige og stadelige brøjninger, som nedjænter menneksene i s. m. leggelje og forbærelse. Thi pængelærlæde er en ræd; vi vil vildt; af hæt til den er nogle farer vild fra trouen og bac gennemfængt paa hæt med mange smæler. Men en, o Guds minste, til disse ting! Jag berimod efter retfærdighed, gudsret, tro, ligelighed, lovlæsighed, jærlædighed. Strib traen gehærlæde? Hæd det vige hæt, til hælfet og er færdt, og du har sagt den gode retfærdighed for mange af dem" (I Tim. 5. 9—12).

Hærfører ikke, at alle, som er rige eller vildt til, e. falder i fællest og

begjæringen" ejer, men, "de som vil
være rige". Mange af disse blir
aldrig rige. Ja dette gør det ikke
fællet af dem; og det er en ligesom
ulundhed, naar man i vores dage figer,
at hvem som helst kan bli velha-
vende, det vil egentlig si, bli rig, om
han blot førstaar at indrette sig. Vi
kunne blif nok ikke rig, hvor meget
han end vil det og forsøger det efter de
bedste regler, som verden kan anvisse,
hvorom ikke Gud tillader det. Men
više mange, som "vil være rige", men
ikke blir det, de danner sig ligesom de
"der vil være rige" og blir det, en
skæoplan, der fører dem nedover til
den øvrige forærvelse, istedenfor at de
med alt be et og har, fulde henvante sig
opad mod de hellige højder, hvor Guds
vælsignelse bor.

Gudsfrukt med nojsomhed er en
stor vindning: en gudsfrukt altsaa,
som indebefatter i sig ogsaa det, at man
er fornæret med, hvad Gud tildeleter af
jordiske midler. Og om Gud da skal
gi os jo meget godt, at det funde
figer, vi var rige, ejent vi ikke havde
begjært rigdom, har vi ikke viude, at
med de forsøgte misler følger forsøget
ansæt. Og hvilken er af spørgsmaa-
ssi til os — ejent det ikke har paa god-
sels mængde — til at gjøre, som Gud
ved byder os: "Gjør et ved venner ved
den rette mannaan, for at de, naar
I tilles hører, skal annehmen edet i
de enige boliger."

Vi skal ikke den rette bring af voet
gods en aarlag til, at Gud væligner,
men den er dog nødvendig; det skal saa
vere blandt kristne. Men paa den an-
den side: En uregul bring kan bli aar-
lag til, at Gud forbanter. Som saa-
dan uregul bring kan nævnes, at man
bruger sit gods som et, man sætter
sin lid til for alle kommende tilber, os
derfor yderst sparsomtlig blygger det
i andvenbelse, ejent Gud haade het og
der anviser heber, hvor han vil ha det
anvendt. Hvor meget trænges det ikke,
at det bedes herimod! Eller man ob-
ster med det, man har, af uforesigthed,
ret og slet slørveri, som ogsaa er en ti-
bens retning; eller det slet mere plan-
mæsigt, for at tilfredsstille tjedens ty-
stec. Dette sidste er maaske det, jar-
ret til den er enest overhaandblagende.
Hvor man ikke er det ikke, som har
kristennonet, og kom med holdt hjerte
og visten haand, med lange mellem-
rum gik en lumpen myrl til Hertens
sig, men antender alt de kan overkomme
for at funne ejer det, som bedes

Jesu vil. Hvad de føle til, ja, det er
dereb hølleste løs og lindregel. Hvem
er den Gud, som be skal udbyde? Par-
ret hermed — dog ikke altid — er ly-
sen til at være del oppe i rollerne med
dem, som anseet for at være de tons-
angivende, hvad lædebeagt, husgernab
og mere angoer. Hvor mange er der
ikke, som maa figes at leve over evne!
Disse vilde være lykkelige, om de le-
vede ejer evne ej, vel at merke, saa-
ledes, som det anstod sig dem i deres
stand og stilling. De er dog ikke fon-
ger eller personer i hoi værdighed, og
hvorfør da indrette sig, som om de vor-
nægtig noget jaabant? Penge ale-
ne, om de har dem i overslob, berettig-
get ill: til det. Og hvilken græl mod-
sætning, hvorom de heller ikke har dis-
je, men trods det sin, de omgås sig
med, lever fra haanden i munnen!
Mod jaabant trænges det, at vi beder,
at vi ikke maaatte ha et sind som de, der
lever sig selv, og ikke henselde til de
ting, for hvis skyld Guds vrede kom-
mer over vantroens hær.

Og om vi da ejer mas ikke sammen
med de ugrundelige — ogsaa ikke tab paa
jordisk ejendom, ja om uløffen øste
træffer os, naar lullen træffer dem:
"Den Gud ejster, den tugter han, og
rejser enhver jan, som han antar sig"
— ja vil vi dog med Job kunne si:
"Herten gav, Herten tog, Hertens navn
være lovel!"

Og nu kommer vi endelig til det
sidste onde, som vi i den syvende van-
beder Gud bestri os fra, nemlig andt
paa et ørte. Rikten liber forfolgelse
for Jesu navns skyld — at fiender af
Jesu ørte libet vort gode navn og
tugte, ved sin tale, i den daglige om-
gang med mennesker, i pressen, for
offentligheden eller, gjennem boger,
foredrag o. s. v. Men her kan jeg kun
mere gi antydninger og noget, vi kan
ta med os og nærmere overveje. Jeg
har dog ikke at meddele, som varet ind
paa denne sag.

Som kristne kan vi ikke helt være
uden for, saaledes vi er omgivne af
denne verden, ja set en del har verden
i øjne, har hjælp og blod. Men hvad
er det, som er sagt dig og mig, naar
det heber: "I skal græbe og blyde, men
verden skal glæde sig?" Den egentlig
kærende tanke i disse ord kan vi ikke
nærmere nævne os. Jesu stillet i dette
uøjne de kristnes org og verdens
børns glæde i et vist forhold til hinan-
dren. Det er ikke lu: mening blot at
si, at naar han er gået til Faderen,

vi verben fortætte som far — glæde
sig som far. Nej, han tar her sig
paa en jævnen glæde hos verden — en
glæde hos den, som er aarsag til og
orsager de kristnes org, som om han
ville si: "I skal være bebetvede, og
verden skal glæde sig over ebets be-
drovelse." Verden glæder sig over de
kristnes ulykker og trængsler.

Saaledes var det paa Kristi tid, og
denne henseende har verben ikke for-
andret sig. Der er vel set forandringer,
hvad de mere ydre foretakelser an-
gaar; men hølken overfor de kristne
og den mening, verden har om dem,
er den samme. De ugrundige harer
de kristne. Og fra dette grumsede dyb
af hav ses al den onde tale, som de
fører mod dem i den daglige omgang
med menneskene ej. Set de, at det
gaar en kristen ilde, ja figer de: "Han
gjorde forbring paa at være from, det
burde dog ikke gaa ham saa ilde." Overtales han af nogen bryst, om den
er aldrig saa ilde, figer de ondstab-
fjeldt: "Der jer du, hvilken hylle han
er."

Et verben mennesker slutter saaledes,
er saa meget naturligere, som de
jo ikke ser andet, end de rent yder ting;
de har ingen anelse om de haarde indee
tanpe f. c., som en kristen fører, og
om det store i det maa, han har sat
sig. Men naar en kristen paa den ene
side maa være vildue til de ugrundige
tilsyneladende hylle og paa den anden
side se dereb ondstab mod ham, festes
han til at forærges og bli haare bedre-
vet. Satan ryder ind i hand hæste
jaabanne tanket hem: "Man det være
mulig, at Gud er dig naadig? Du er
ju i stor trængsel; de ugrundige deri-
mod har fremgang og er lyttelige." Dette er en af de mange forger, som en
kristen maa bære.

Men er det noget jaabant som en
kristens hæb i sorgen, ja for ham saa
alt en hærlig affluation i dette: at
"naar vor støtte Hosime kommer, vi
maa fallig henvandre fra dette elendige
liv til det evige liv." Vi kan her dra-
ge os til minde disse ord af Frelseren:
"En liben stand, og I skal se mig".
Her er loft om suar bestielte og der-
paa følgende glæde. Den time kom-
mer, da alle en kristens forger skal ven-
des til glæde: da der for ham skal væ-
re en ende paa al bedstrelse — den
tid, da han kan si med Simeon: "Her-
tel nu lobet du din ejer her i sted,
ligesom du har sagt; thi mine sine har
set din frelse, som du har beregt for
alle folks osigen, et lys til at oplyse

DRS. ROBERTS, DOERRER
AND RAWLINGS

DENTISTS

Crown and Bridge Works Specialty
156 Pacific Ave. Tel. Red490
TACOMA . . . W

Student- Supplies OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.
226 Pac. Ave . . . Tacoma, Wash

J. M. Arntson,
Notary Public.

Udskridiger alle lovlige Dokumenter
hosom ejder. Kontrollet, m. m.
Municipal Court-Rooms
City Hall.

TACOMA, - - WASH

Lutherst Pilgrim-Hus
No. 8 State St., New York.
Normalt huset til den Bankingshuset omkring
er. Barge Office.
Kristeligt Herberg for Indvandrere
og andre Rejsende.
Pastor E. Petersen, Emigrantmisio-
nær, træffes i Pilgrim-Hus og
paar Emigranterne bl. med
Raab og Daab.
Bol. som kommer fra Gehan. Tjener hos Bolt
Line Street ear lig til Damer.

Standinavist Boghandel:

Ei stort Udvælg af Stolebøger, Sal-
mehæger, Bibler, Romaner og Viser,
samt alt, som tilhører en vel assorteret
Bog- og Papirhandel.

Ordbok pt. Post elspeders hurtig.

VISELL & ECKBERG,
Stationers & Booksellers
1308 Pacific Ave.

bedømmerne og til en berlighed for dit
samt Jesu." — den tid, om hvilken
det heder i hen 116de salme: „Gospel
i Herrens sine er hans fremmes bud."
I boken arbeet vorvære til paradis,
hvor vi skal nyde en fuldkommen glæ-
de og fuldkommen fred i tider uben ende.
Se, dette er noget, som det er
værd at huske efter og i troen den
bede om — den tid, da vores harper ikke
nogen gang skal bringe ubrugte som
Jesuets børns paa vildhjerte ved Babylon's
floder, men vores hemme for evig
at lyde — ja den tid, da vor lovning
skal komme glemme den blomstede hal,
og vi holder hos Gud den evige fest.

Med tan til Gud mindes han sine
fjorte forældre og forlænne. Ved deres
hjælp er det, at han idag kan fremstille
sig til ordination. Glædte Gud rigelig
belønne dem herfor. Dernest tillæt
han sine fjorte lærlære baade ved Luther-
College og Luther-Seminar, og højst
lykkes her han om denne menigheds og
andre kristnes forbund.

Herren velkjænne denne nye arbeider i
ha vores vigtige og ansvarfulde sold.

O. T. Lee.

Det rette missionsfund og missionsarbeide.

(M. J. Blattau.)
(Fortællelse)

Hedningen af at eje det rette mis-
sionsfund for alle dem, som arbeider i
missionens tjeneste, kan ikke over-
trædes. Med det rette missionsfund
til den besværligste gjerning vil det
nu bette sig til den letteste gjer-
ning til besværlig.

Men ikke blot vil arbeidet bli let et
lært i jordhold til findes bestaffen-
hed, men gjerningen selv vil ofte blive
et eller misslykkedes, eftersom det rette
missionsfund ikke eller mangler af ar-
beideren; ikke ikke med, at den, som
mangler sin belæg, vil gjøre gjernin-
gen kan med et halvt hjerte eller rettere
ikke uden noget hjerte, han vil også
forsume mange gjøremål, som han
deles mangler syn for, og som dels
kan træge skade til andre ham i at
udføre. Saaledes vil til f.eks arbeide
ude. Dette gjælder dog ikke blot pre-
sterne, men alle kristne talmodighed;
thi vi er alle holdt til at være mis-
sionærer i Guds liste paa jorden. Det
er en mislykende og for lidet hold-
fældig opfattning, at man præsterne skal
være missionærer; thi alle kristne ud
undtagelse er holdt derfor.

Ordinanden vita lader:

„Theodor O. Neff er født den 18^{de}
januar 1876 af forældrene Peter og
K. Neff og Sigrid Maria født Welle-
marie 1877. Førte dem med sine for-
ældre til Paul Wiss, Ja., hvor han
bodde i femten år. Den 8de juli 1890
blev han konfirmert af formand E.
M. Tøgersen i Vests Sæle menigheds
kirke. Døren 1892 flyttede han igjen
med sine forældre tilbage til sit føde-
sted, hvor han siden har haft sit hjem.
Han fremsatte Luther-College i De-
cember ses høsten 1896 til marts 1902.
Høsten samme år blev han optaget som
studenter ved Luther-Seminar i Ham-
burg, og ved den 20de mai til den
juni afholdtes embeddssejmen, blev han
befunder dygtig til at overve det hellige
prædikemøde, og han (et sig ikke
bevidst at ha drægt noget af Guds for-
bundt midde) til at komme i embetet.

Han har antat f.eks fra Corlett,
Wiss, som formand for Jesu's kapellan.

„Når han idag fremsætter sig til or-
dination, jar er det med bestethed
om sin egen dygtighed overfor den
hale og ansvarfulde gjerning, hvor
ved, som talde os, d. v. s. at gjøre

Herrens hellige navn hænkle saalangt,
som vi kan; men det indebefatter også
saa misjonen som en væsenlig del, da
missionsgjerningen bestoer i at gjøre
Herrens navn kjært udenfor end egen
hjemland.

Saaledes er vi alle holdt til at være
missionærer. Missionarbetet er for
enhver kristens vedkommende udstille-
lig foruret med kristenfæltet. Det er
saa i 2 tilfælde, at missionarbetet op-
hører, og det er, naar man enten fal-
der fra kristenfæltet, eller naar dette
har ophørt.

Hvis nu det rette missionsfund skal
de mangle, enten hos de udsendte eller
de hjemmetrædende missionærer, som
skal stå ved de udsendte med sine bonner
og gaver, saa vil selve missionsarbeidet
oli bortset. Det vil bli værtlig ud-
ført, til stor skade for dem, som skal næ-
re gjenstand for missionærernes arbe-
de.

Men skaden vil bli en tosfugt skade.
Den vil også falde tilbage paa mis-
sionærerne selv, derom det rette mis-
sionsfund mangler, og arbeidet blir ub-
fært værtlig bortset. Det vil bli nærligvis
skaden for de udsendte mis-
sionærer, som har mere direkte med ar-
beidet at gjøre.

Ligeom den største nade er bleven
berørt dem af Gud berøb, at han har
ført dem til denne vigtige og hellige
gjerning, og den rigeste uledning er
givet dem til at gjøre godt, både mod
anden og mod sig selv, saaledes vil o-
saa straffen og skaden bli stor i samme
forhold for dem, som forsømmer disse
nærligste anledninger til Guds riges
fremme.

Gy indremissionær, som mangler
det rette fundelag, vil saa langt fra
udvilles og fuldkommengjort i sin
gjerning, at han meget mere vil strum-
pe sammen og unngåiggjort deri. Det
med et dog ikke sagt, at en, som men-
ter det rette fund, ikke skal kunne op-
næ og gaa det under sin gjerning.

Jeg tror, at der er ikke saa faa til-
fælde, hvor de udsendte missionærer
som fra begyndelsen af led flere mang-
ler i sin hensænde, senere et blom-
meget dygtige arbejdere; dog er rif-
det nærmere undtagelser end regelen.

Fortsættelse.

Formand Foss prædikte en
sidste søndag i Ballard. Kollect
optoges til menigheds skolen
som begynder mandag den 5te september. Man harber at kunne
begynde skolen med et stort
antal børn.

— Under frekmødet i Q. Nordby's
labb fælleselskab var en enest: Guds
ord som regel og retsligt for tro, lære
og liv. Hornland Bjørge var referent. Deluden deltog følgende per-
sær: A. Lien, Rørvig, E. Høst, Mon-
son, Lotrum, Ballstad og Blænæs.

— Til vor glæde ejeret vi, at pa-
stor J. Bergs paa Luther Hospital i
St. Paul, skal være i god bedring.

Til Indremissionen.

Rosenkransforeningen i Rosenværd menig-
heds kongr. 1900, pag. C. 3de Or-
dule talk, konfirmer. Maa 31.82.
B. D. Høne,
Ræsæter.

Betalt paa Herold.

Und en Cheque, 9 G. Høne, A. T. Anderson
hvor 1.00 int. R. V. maa 1.50, Forn. Agn.
pag. R. Kastor, ven T. Budneberg, Luther
Danen, John Steenzen, Augustus Eber-
sen, Augustus Scheitlen, James Valette-
mer, Ju. Jan. Hansen, ven. C. Andalund
hvor 50c.

Godt logis!

— 25 cta. for natten — ved at
henvende sig til pastor Hagoe's
425 East 10th St. Portland, Ore.
Phon: Scott 2138.

Citihalgs.

En eiendom i Parkland, bestaa-
ende af hus, barn, god brønd og
to lotter, samt en halv mil fra
Parkland, 8 acres land, alt ind-
fæncoet. Alt dette sælges paa go-
de vilkaar og rimelige priser.
Man kenvande sig til
A. Pangarud eller Pacific
Herold.

— Til vor glæde ejeret vi, at ob-
stret G. L. Nelson har aldrig haft flest
ig ned i Ballard, hvor han for frem-
hen vil være sine landsmænd til tje-
neste i gode ræb og ædle død, hoo-
ti han over 25 aar er præst og rig-
faring har gjort ham farvels ved
tillet. Han kan tjene som et af best-
erne for, at også man af rest verden
i e sin god kan bevare i sin religi-
øse bialstning og bænetro. Men
vi tro ikke han da bliver bætter si-
il en sande mands ræb og hjel; si-
il den kristne familiethed et den be-
te garanti for sagernes religiøse behan-
deling. Mr. Nelson figes at være vel
væmmet i sit far, hvilket nokom her-
es af de anbefalingerne og bæb-
lige ribnesbyrb, han bringer med sig
baade fra bænitere og andre kom-
pante mænd, der i længere tid har
hændt dem under hans tilstigere far'. Vi
gratulerer Ballard med en udrosset
som Nelson, og mr. Nelson gratulerer
vi med et sted sum Ballard!

NORSKE HOFMANDSGRAABER
Nafstadraaber, Slagvand, Riga
Balsam etc. Hessalroth's
Svenske Jarnevin, Lian's Bœf,
Iron and Wine xart den fineste
Lofoten Torskelevertran kan er-
oldes paa deits Apotheke.
Recepter udlystte med Omhu
og Noiagtighed.

Time Period

Lien's Pharmacy

Ole H. Lien. Harry B. Solvig.
Fri Levering
Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

University Meat Market
A. A. FANDRUD, PROP
Dealer in all Kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND WASH

• • E. O. Erickson • •
Notary Public
Widjärdsgränd 8
Stockholm, Sweden

R E Anderson & Co
Real Estate
Mortgage Loans
Fire Insurance
Rental Agents
117 ELEVENTH ST
TACOMA - WASH

Printing
All kinds, large or small
Superior facilities for turning
out first class work.
PROMPT — **ACCURATE**
The Bell Press

CH Sales

100 acre, en bel lastbord med 32, er
bel last, reffen ydrolte med risende
bord, 1½ mil fra Østflak. Her næ-
mere underretning henvende man til
H. O. & G. Stroessli, Østflak. № 4.

PAC. LUTH. ACADEMY
AND
BUSINESS COLLEGE

ejer ikke forberedt van at være den billigste Nøde paa nettet i mynden har jeg fået dem med at være den bedste i for Højt. Endnu opnede et af glas under døren og fandt en græsdyg under døren. Et et tristeligt grundlag og saal des nu ejere dem til et mindst virke i land. Hellysetjen gør ud fra, at Helen eksisterer for et verner's skyld, ikke at elevene eksisterer for H. le. & Raa. Den første herfor H. van beløftningerne, naar det ejerler at ej høtte forst allert enflage strafværet a. l. d. hvoraf elevene kan høste nytte. Stolen har nu sin faste arbejde lære, alle andre i m. næst erfarin. Og da er det Helen har virf a. har den noget fl. i det forpligtende præmie, og har saaledes har vi hørt omstændighed end mere ligeværdigtall paa børnebyen d. ej faste fra int. kunde bran den dag tændte vinteren omstændighed bespilning kendte jæller til en stile, og børnebørn den van deles givende, fuldt funne tilbørelse til børnebyen.

„Skolens Kursus.“

Stolen dinge setz brilliger brüder. Preparatory, College
Preparatory, Commercial, Mus'c, Industrial, Normal. Das
alles gibt der ein Jülich berühmte, und sehr berühmte Beruf
Gymnasium, das in seiner Leistung von anderen überzeugt.

Gnab del Pöller. Etaleunge, fort, 1912, s. 2 Lager for pt mænner
bet beløbet fra til eneste #150 da. Differencen behøver bet 12.
September 1903. Straf skal faldes.

White, Mr. J. G.
Weston, Mrs.

We will sell you
Reh's Bicycles,
fully guaranteed for \$25.
The Excelsior Standard,
made of cold drawn steel
tubing, beautiful finish, fa-
mous guarantee. Price
For cash or on easy weeks
by weekly payments.

Fuller - Knatvold Co., Inc.
Corner 9th & Commerce St. • TACOMA, WASH.

F. D. Richmond Paper Co.
BUILDING PAPER OF ALL KINDS
1728-1730 Pacific Ave.,
TACOMA, WASH.

*When in need
of Painting, Papering,
or Chiaro-scuro, call on
B. Benson, Parkland Plaza.*

250112

James A. Scott, Dick Atten-
belle Evans, Queenie of the Day,
Lynn Haven, Lett Davis and
the girls at the Center, Gandy-
bag Hill and White Oak.

QW Club, Foster
1635 Pleasant St. Tel. Wata 7783

Spokane, 10 miles.

Fra Parkland og andre kanter

Send os Deres venners navne og adresser.

Vi anmoder paa det indstndigste alle Herolds sere om at sende os navne og adresser paa deres venner og bekjendte, som kunde ha lyst til at faa sig tilsendt oplysninger om skolen. Vi haaber, at man vil givre skolen og sine venner den tjencoste at indsende disse navne og adresser i dag —, forend det blir glemt. Oplysninger om skolen vil da bli dem tilsendt frit.

Adresse:

Pacific Lutheran Academy,
Parkland, Wash.

Man vil meste si, at afabetisk hestermidt er begyndt den 12de September.

— Behoer man en lærerinde for religionsskolen, saa sige man det til Herold.

— Mr. og mrs. E. O. Erickson og miss Therese Kraabel drog sidste torsdag aften afaedt til udstillingen i Portland.

— Pastor Aaberg prdkede sidste nndag — 13de ds. — og skal prdike her ogsaa nste nndag — 20de ds. — da pastor Harstad er fravrende paa en missionsreise i østre Washington. Tirsdag aften — 15de ds. — var her paa kirkesalen mode angaende menighedens pangesager el ler de naerlige bende udgieter.

Forstkommede tirsdag aften holdes der efter menighedsmøde paa samme sted. Al'e anmoder om at mode.

— Pastor T. H. Dahl fra Lincoln, Nebr., standset ogsaa ved Parkland paa gjenemreise til udstillingen. Han gjester her sine bekjendte og sognebrn fra Blue Earth dage, mr. og mrs. Bakke, men saa ogsaa indom til andre bekjendte her. Pastor Dahl har, som bekjendt, en datter, mrs. rev. O. Hagaas i Portland.

— Torsdag den 24de ds. vil Vor freisers menigheds kvinderforening af Tacoma mode ved P.

L. A. i Parkland, og mrs. Hong og mrs. Jukerud siger velkommen, de andre ru dt Parkland stemmer i med dem og selvfølgelig er alle indbudne.

— Den 12te ds. saa dr. Rynning afer indom til miss Anna Xavier, som siden den dag er noget bedre.

— Gamle J. Midbo feired sin fødselsdag forrige mandag — 14de ds. — Han sydte da sit 79de aar. Herold gratulerer!

— Den nye katalog for P. L. A. er nu udkommet og kan fases ved at tilskrive bestyreren, prof. Hong. Alle, som vil hafuld rede paa denne skoles arbejde, fagene omkostningerne, terminene osv., bør sende efter den.

— Den 10de juli reiste jeg afer ud med en del af barnehjemets gutter, nemlig med 8, og denne gang bar det hem til Puyallup, ca 12 mil nordost fra Parkland. Her tik vi nogensinde stadigt arbeide i 4 uger med at plukke bringebær. Nu er vi hjemme med hele flokken, men i forstningens af september skal vi nok til Puyallup igjen for da at ta fat paa humlepriskningen.

I barnehjemmet gaaer alt sin javne gang; flokken bestaar nu af 37. 12 af dem er under 5 aar. At en alig flok aaret rundt bevarer fri for strre sygdomme, har vi Gud at takke for — som for alt ellers! V.

— Dr. Rynning havde nys et venligt opgjor med Herold, som siger mange tak!

— Ikke alese gamle mor, men ogsaa bror og soster bragte prof. Hageness med fra østen. De trives vel og skal saa sig tilro her endnu vidare.

— Mr. O. J. Colton er nu flyttet fra Halvorsons bygning til sit eget hjem, som K. Stenslands nærmeste nabo. Tillykke med det nye hus!

— Mr. Fossum har nylig gjort en snartrip til udstillingen og syntes, at der var meget at se og lære over.

— Thorvald Peterson med familje fra Oacoma, Lyman Co., S. D., er nu flyttet til det nye hjem her, omtrent 5 mil fra Parkland. De er nylig ankomne og trives godt saa langt. Vi nsker mr. og mrs. Peterson med deres smaa al lykke og velsignelse i deres nye hjem!

— After en vel bekjendt østens mand, konsul Halle Stensland fra Madison, Wis., var paa sin vestreise ogsaa indom til Parkland. Han saa sig noget om i P. L. A. og mente blandt andet, at pastor Harstad her havde strvet med et kijampeverik. Harstad var fortiden paa en reise i den østlige del af Washington, og saaledes fik mr. Stensland ikke anledning til at hilse paa ham. Prof. Hong ledssaged vor reisende ven til en gammel bekjendt fra Wittenberg, Wis., Jacob Lunda. Konsul Stensland er en bereist mand, ikke alene her i landet og i gamle Norge, som han aldrig kunde glemme, — sa han — ; men for nogle aar siden kjennemreiste han ogsaa — som bekjendt — det hellige land, Palestina. Vi takker konsulen for besøget og nsker ham en lykkelig rundreise!

— Mr. og mrs. Greibrok havde blandt sine gjes'or foruden G. Grundesen ogsaa 10 unge damer, nemlig misses Grundesen og Egeland, hvilke fortiden begge so'ger med strmmen af denne sommers reisende flok til vorby. Reis bare forsigtig saa lig ogsaa i udstillingsbyen. Man gen reisende mister sine penge, sine vrdisager og mere end sligt. Vi nsker ogsaa dette ungo folge en fornodelig og lærerig rundreise!

— Fra Silvana, Wash. Miss Hanna D e bier fra Parkland holder fortiden vorst uildomstole mellem Silvana og Wellington. Det er trettet barn i silfrene.

Gud m' Harry Olsen fra vor silfrie seminar i Hamline. Min prbbede fortige farbar i Silfrie mabt. Om efte mabalen hattet haer ungdom'sorientaen et forebror over temet: Lurh' paa rigtningen! Elrem.

Bjuringkommiteen har frat fulagt os stal m'd bet forst begyn e op'stellen af det paatænkle stlehus. Det er tanke at faa det færdigt, saa vi kan begynde menighedsstole til hsten.

Ritelforet som begyndte et par uger siden, maber hver onsdag aften stelle. Dr. Gunnarius har voeret saa vnelig at passa sig ledelsen.

Htere befeger fo'fib'en udfillingen. De herrer Saede og Neete er ne sp tommre tilbage. Mrs. Swenson og datter Anna reiste forrige torsdag aften. Mandaforet skal belte i sangefesten.

— Fra Arlington, Wash. Mrs. R. C. Johnson og miss Kiffeld laste reiste forleben til Parkland for at befage udfillingen.

— Senbag den 2den juli indviede prof. dr. Vilbeler Horeb Risoe me-sigbeds hof. De nnerende preker var: Berum, Hendriksen, Elmes, Haith og H. C. Olsen. God velsigne og helse huset.

— Van tilbeguet fra Parkland fra miss Anna Halvorson om Blaine, Wash., for at lea af en paaskat udbrot Alfred. Hun vil paa hjemretts embetere le indom til flegt og vennet i Leffler, Hatton og Miller, R. D. og Hahn, Miss. Lyttelig hjemtar!

— Senbag den 16de juli fejede Spring Grove menigheds firmissaft. Den arværdige olding, menighedens stifter, dr. B. Rosen, holdt fellesprædten, og menighedens past. St. S. Niels var gud menighedens historie. Taler holdtes der i dagens anledning af dr. G. G. Stub, p. of. G. R. Preus, pro. C. S. H. que samt past. Seestue og den 100e Lutheriske fest. Past. m. Der skal ha voeret mellem 8 og 4 uendt deltagere.

— Det er 25 aar fiben Wild menigheds f. r. i pastor Wiener's salbue buget, i den anledning holdtes der fest den 23de juli. Valter Farde holdt festalen paa formiddag. Prof. G. R. Preus holdt paa eftermiddag eding over „den historie i stelige stolesandef's vigtighed og velsignelse“. Under familiemødet referede p. st. Falsterbo over sparsommelet: Hostiebækkes menighedslemmet be st. sparsommelet den menighed, som de tilhører? Pastor Farde og W. J. M. deltog i forbindingerne.